

LAKOMA

2009 november 21.

Szombat

Foto: Džubák József, Lebocký Andrea 2009

Fesztivál napló

Péntek, este nyolc - Szepsi

Szaladgálós nap, sok-sok lerótt kilométerrel. Tökreceptért irány a kultúrházba, visszanyargalás a szerkesztőségbe, öt perc múlva ugyanez pepitában, nyargalás a legfrissebb fotókért az F-klubba, és persze vissza a szerkesztőségbe. Közben hébe-hóba darabot is nézek, és egytől egyig tetszik: a Nevrlé mrle szlovák vendégcsoport nagyszerű improvizációi, a nemesócsai modern és mégis hagyományos, eszköztelen Toldi és a KGSzT színes özvegyei. A többiről sajnos lemaradok, újságszerkesztési céllal – egyszerre lehetetlen mindenütt ott lennem. Viszont egész nap Lakomázom. Ki van ez, kérem, találva, amit híznék egy-egy Lakomán, azt lőtás-futással ledolgozhatom. No de mikor szállt fel a reggeli köd, és mikor szállt le az esti sötétség? Nem vettem észre semmit. Nem volt rá idő. A többiek – ismerősök és ismeretlenek – szeretetét, barátságát, az együvé tartozás melegségét viszont mindvégig és mindenhol éreztem. A kultúrházban, a Csemadokban, a szerkesztőségben, de még az ebéd-vacsora színhelyén is. Milyen jó itt lenni. Igazán tarthatna ez a feszt még sokkal tovább...

Kozsár Zsuzsanna

Szesztai húsfazék

Kétségkívül érdeklődéssel vártuk a szesztai Kisveréb fellépését. Ehhez hozzájárult nemcsak a darab szokatlan címe, hanem eme színjátszók múltbeli sikerei is.

A történet izgalmas, híven a címhez. A legtöbb ember bármit megtesz a hatalomért, ez köztudott. De mit várjon a feleségétől egy olyan tanár, akinek rögtön ölébe hull egy egész minisztérium, ő pedig kesereg sorsán? Főképp, ha a feleségébe három ember becsvágya szorult? Szerencséjére, a férfi végül is megembereli magát, és az asszonyka bizony olyanokat is hall, amiket a férjek inkább csak gondolnak.

Felesleges talán mondanom, hogy nem hiányzik a jó véghez elengedhetetlen, boldog tévedés. Lehet, hogy egyszer nem is veszi zokon a kisebb testvér, ha összekeverik a bátyjával? Hát, most az egyszer biztosan nem. Legfeljebb a Mama.

Kekeňák Lucia

Fotók: Lebocký Andrea

Bözsike, Juliska és a hamisítatlan cigányzene

Megilletődötten állnak a színpadon, kicsit tartanak a konkurenciától. Ritkán vetődnek errefelé, inkább csak saját régiójuk lelkes közönségéhez szoktak hozzá. De itt most nincsenek szomszéd Mari nénik, itt most olyanok vannak, akik maguk is színpadon állnak, ezért nem tartják csodának, hogy valaki színpadra merészkedik. Itt most hozzáértő zsűri nézi a produkciót és egy nagy csapat amatőr színjátszó. És Kalász innen olyan messze van, az ismerősök tekintete olyan távoli... A régi falusi színjátszás

hagyományaihoz végletesen hűek, élénk varázsolják a falu igazi hangulatát, festett díszletük egyfajta meseiséget, ártatlan naivitást sugároz. A hangulathoz persze a cigányzene is elengedhetetlen, és elcsattan nem kevés jó poén, s lassan felenged a feszültség. Nehéz feladat két órán át, három felvonásban színpadon lenni. De ők állják, mert ezt szeretik csinálni. Talán jövőre egy fordulatossabb színdarabot találnak, ahol jobb tempóban meg tudják mutatni tehetségük csiráit. Vicceselő kedvüket, énekesi képességeiket, bájos díszleteiket. Talán jövőre be merik vállalni azt is, hogy a kevesebb több, és egy egyfelvonásossal nagyobb sikert lehet aratni, mint egy egész estét betöltő, lassúbb tempójú előadással.

Cikk és fotó:

Kozsár Zsuzsanna

Pofon és kész- kell ennél több?

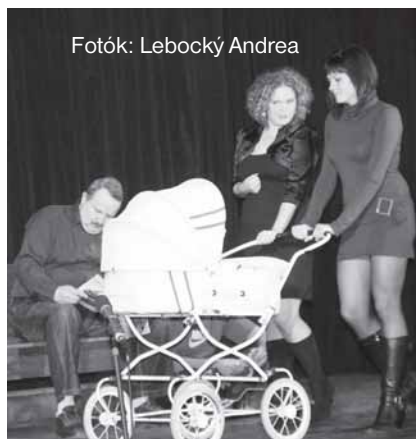

Dal, kabaré. Szépen elénekelt dal, mulatságos kabaré. A „hosszú évek” után következnek a kis Bőzsi udvarias kérdése: a Betti néninek szőr nőőő a szíívééén?

Ismerős viccek poénjait meghökkenítő ötletek váltogatják. A fekvőbetegek megjavítják a kórházat, és megjavítják a kedvünket is ebben a ködös, szomorú időben. Bizonyára erre is szükség van,

ilyen könnyed, pihentető produkcióra. A vágkirályfai Féktelen komédiások rászolgálnak nevükre. Forró Attila csoportjában fiatalok és fiatalabbak szórakoztatnak hangjukkal és játékuikkal egyaránt. Reméljük, ez jövőre is így marad!

Kekeňák Lucia

Fotók: Lebocký Andrea

Sál nélkül, tejszínhabbal

nyelmetlenül ismerős voltán, hiszen ez kegyetlen, kéméletlen tükör volt a halálvárásról, halálfélelemlről, mulandóságról.. Meghökkenést, zavart kiváltó. Az abszurd műveket nézni nem mindig kényelmes dolog. De a pergő ritmusú, jó váltásokból álló előadás azért mégis bejött a közönségnek, melyet egy órával azelőtt még esztráddal kényeztettek. Legjobb bizonyítéka ennek a vastaps, melyet a hat tehetséges kassai fiatal aratott.

Igazán nem muszáj sál nélkül menni a fürdőszobába. Akkor az ember nem fázik meg, és nem hal meg. Hogy a párbaj a halál oka? Ugyan, mindig ugyanazzal a kifogással állnak elő a férfiak.

Többek között ez is kiderül abból az abszurd komédiából, melyet a kassai KGSzT előadásában láthattunk. Két tarka ruhás özvegy, két egymással versengő férfi, egy áldott nyugalomú pincér és a titokzatos, éjfekete, fátylas hölgy szembesített minket az emberi lét mulandóságával és az apró dolgok groteszk végzettségével.

Tették mindezt olyan színpadismerettel és olyan mesterségbeli tudással, mely gyakran még a hivatásos színészeknek sem sajátjuk.

A nézősereg meghökken. Magán a darabválasztáson, egyes helyzetek ké-

Fotók: Lebocký Andrea

Fotók: Džubák József

Megírtam, mint dér a hóhányó arcát!

Viva Italia! Nagy öröm számomra, hogy földijeimtől egy nagyon jó kis előadást láthattam, és így elfogultság nélkül is (esküszöm nem itattak meg Grappával) jó véleménnyel lehetek a darabról. A színészek teljesítménye nagyszerű volt, az előadás pörgős, a tér kihasználta. Felesleges kellékek és díszletelemek sem ke-

rültek a térbe, szóval minden úgy össze volt verődve, mint a bika töke (hogy bővítssem a kedves néni tudását). Elhittem nekik, hogy Olaszországban vagyok, hogy kávézóban vagyok, hogy részeg vagyok. Még a rádió is bejött nekem, igaz az néha lehetett volna egy picit halkabb is, de ez talán nem is a csapat hibája. Nagyon jól szórakoztam az előadáson és le a kalappal, hogy ezt a sok gofry, vietnetta, stb. neveket meg tudták jegyezni. Köszönöm az élményt.

Jah! Majd el felejtettem: Csákányi Lászlótól kaphatok autogramot?

Szpisák Gyula

ÉS?! Színház Őrsújfalun

Az ÉS?! Színház 1993-ban jött létre, építve arra a színjátszó hagyományra, amely az Őrsújfalun működő Csemadok alapszervezetet jellemezte. Az első darab, amellyel a csoport a jelentkezett a Jókai Napokra, Klimits Lajos: Névtelen levél című műve volt. A csoport a legjobb csoportmunkájért járó díjat kapta, rendezőnk Kiss Péntek József pedig a legötletesebb rendezésért járó díjat.

Ettől kezdve rendszeres résztvevői vagyunk a hazai és külföldi színjátszó fesztiváloknak. (pl. Egressy Béni Színjátszó Fesztivál, Scénická žatva Martin, Zsámbéki Nyári Fesztivál, Gyöngyösi Utcaszínházi Fesztivál, Literárna Sobotka Csehország, Jókai Napok)

1998-tól a csoport rendezője Szabó Csilla.

Létezésünk 16 évének előadásai: Haldoklik a király, Koldusopera, Iphigénia, Stílusgyakorlatok, Hamar egy asszonyt, A vőlegény, Hétköznapi komédiák.

Amire mi nagyon büszkék vagyunk, az Kárpáti Péter: Pájinkás János című darabjának színrevitele. Túrócszentmártonban, a fesztiválon nagyon szép kritikát kaptunk előadásunkra neves szlovák kritikusoktól. Fennállásunk alatt kétszer kaptuk meg a Jókai Napok Fődíját, (mindkettő Szabó Csilla rendezése volt), és négy alkalommal nívódíjra voltunk méltóak.

Nagyon szeretünk együtt játszani, és Szepsibe jönni, itt mindig jól érezzük magunkat. Az idei előadásunk címe: **Arany János: A bajusz**. Az előadás érdekessége, hogy fennállásunk óta először a tagok gyerekei is szerepelnek velünk.

Jóka

A társulat 2004-ben alakult, amikor is *Tarkabaré* címmel humoros bohózatokat mutatott be a jókai nagyjérdeműnek. A csapat úgy gondolta, a kabaréjelenetek után egy kicsit komolyabb műfajjal is megpróbálkozik, és belefogott a *Hyppolit*, a *Lakáj* című zenés vígjáték színpadra állításába. A próbálkozást siker koronázta, a darab 20 előadást ért meg. Többek között eljutott ide, a fesztiválra is, ahol a zsűri két díjjal is jutalmazta az előadást. Ez alkalommal a csoport a *Van, aki forrón szereti* c. vígjátékot mutatja be. A cím sokaknak ismerősen csenghet, hiszen ki ne ismerné Tony Curtis, Jack Lemmon és Marilyn Monroe zseniális alakítását a Billy Wilder rendezte vígjátékban. A film azóta sok feldogozást ért meg, és reméljük, hogy a Jókai Színjátszó Társulat előadásában is kellemes élményt nyújt majd Önöknek!

Kalász – Új Hajtás

Nyelvünk és hagyományaink megőrzésére és élő kultúránk fejlesztésére helyezte a fő hangsúlyt a kalászi Csemadok Új Hajtás, Ennek jegyében ígérték meg akkor, hogy a régi hagyományokhoz híven évente betanulnak és bemutatnak egy színdarabot, ezzel is felidézve a hajdani falusi élet hangulatát. Előadásaikkal nemcsak a hazai, de a környékbeli falvak közönségét is nagy sikerrel szórakoztatják. A szépsi közönségnek Borka Géza: Aranylánc című darabját mutatják be Paulovics Márta rendezésében.

Fesztivál napló

Szombat, délelőtt, november 21. - Buzita

Kicsit fájó szível búcsúztam reggel Szepsitől. Cuccok összepakolva, a kocsit csomagtartójában. Anyagok átmentve USB-kulcsra (pen-drive, anyagországi olvasóim számára), a mai adagot már Buzitán gyártjuk. Úgy érzem magam, mint mikor egy nagyúr egész udvartartásával átköltözik egyik rezidenciájából a másikba. Felemelő érzés. De kicsit szomorú is, mert ez már az utolsó napunk együtt - a szerkesztőségben és a fesztiválon is. Eddigi újságíró pályafutásom alatt most dolgoztam a legjobb kollégákkal, a számomra legérdekesebb témákon és a legnagyobb örömmel. Igaz, néhány előadást nem láthattam a Lakomázás miatt, az élményt csak lőtífuti gimnazista kolléganőim leírásából szűröm le. Ennyi áldozat megfér a Lakoma és a Feszt oltárán. A kívül ködös, belül csupa napfény három napot pedig még sokáig fogom őrizni olyan emlékként, melyet újraélni bármikor érdemes.

Kozsár Zsuzsanna

Wataridori Színkör

1991 őszén az akkor budapesti Nemzetközi Előkészítő Intézetben tanuló határon túli diákok hozták létre a Wataridori Színkört, s az akkor egy bemutatóra szerveződött társulat túl van 21. előadás premierjén. A Wataridori elnevezés japán eredetű, pontos jelentését magyar fejjel leginkább „vándormadár”-ra lehetne fordítani, utalva a színkört alkotó diákok vándorlására szülőföldjük és Magyarország között. A színkörben kezdetül fogva dolgoztak határon túli és anyaországi diákok is, hisz volt aki „hozott még egy embert”. Az idők folyamán több száz tagja volt már a Körömi Gábor drámapedagógus vezette társulatnak, amely a mai napig az intézet (ma már Balassi Bálint Intézetnek hívják) égisze alatt működik.

A tavaly novemberben premierre került előadás, a Shot, a 2000-ben nagy sikert aratott cseh kultuszfilm, a Samotari színházi adaptációja. A mai nap fiataljaihoz szól, azok bajaival, viszonyaival, szerelmeivel, konfliktusaival foglalkozik. A hétköznapi figurák jeleket keresnek, hogy segítségükkel boldogságra leljenek. A saját beteljesülését kereső fiatal lány, Janka sorsát látva a néző is elgondolkodhat, vajon tényleg állandóan hajszolunk kell-e boldogságot, vagy közelebb van-e, mint gondolnánk?

<http://www.nonprofit.info.hu/wata/>

Színjátszók iskolázása

A tegnapi tanfolyam sikere sokunkat arra buzdított, hogy ma is a kellesténél korábban, talán kicsit bágyadt állapotban, eljövünk Buzitára az iskolázás kedvéért. Nem is csalódtunk.

Miután befutottak új barátaink, folytathattuk a tegnapi mesénket. A varjakká átkozott fiúk történetét mindenki ismerete, de érdekes érzés volt megközelíteni anyuka régi meséjének pszichológiai oldalát. A játék se maradt el, a régi kedvencek, a löverseny meg a Jesse James. A mozi is megvolt: mi történik, ha Csilla Nelli, és Nelli Csilla?

Szeretném megköszönni az iskolázás összes szervezőjének, hogy „volt itt ilyen is”. Kis ösztönzés, kis szórakozás, és sok-sok fejlődés.

Kekeňák Lucia

Ahogy a zsűri látja

Rövid, velős véleményt kértünk a szakmai és társadalmi zsűri minden tagjától – fesztiválélményt maggi-kockába sűrítve.

Regős János, a Székény Színház művészeti vezetője

Egy nagyon élő, nagyon sok jó közösséget bemutató fesztivál volt ez. Az sem mellékes, hogy az előadások többsége nagyon erős színházi élményt nyújtott számomra. A legfontosabb, amit érzek, hogy nagyon sok alkotó energia van a csoportokban. Nagy a hitük abban, hogy amit csinálnak, annak van értelme, hogy abból nemcsak maguk számára tudnak valamilyen élményt kihozni, hanem azok számára is, akik nézik őket. Látom azt, hogy a csoportok hosszú távon és kitartóan dolgoznak, együtt tudnak maradni. Azok pedig, akik újonnan érkeznek egy-egy csoportba, jól be tudnak integrálódni a közös munkába. Azt kívánom mindenkinek, hogy folytassa, amit csinál.

Pásztor András, pedagógus, a kassai IKSZ volt vezetője

Nagyon jó volt látni itt a régi ismerősöket, és még nagyobb élmény volt látni azokat az újakat, akik most szerepeltek először a fesztiválon. Ez nagyon jó. Nemcsak, hogy szinte három generáció van jelen a színpadon, hanem a Csalóköztől a Bodrogközig minden terület képviselve van, ahol Felvidéken magyarok laknak. Jó, színvonalas produkciók sorát láthattuk.

Tóth Zsuzsanna, a Magyar Művelődési Intézet főmunkatársa
Ami számomra nagyon fontos a színjátszásban, hogy azt a folyamatot lássam, mely közben a színház által az ember jobban megismeri a világot és önmagát. Ez a folyamat itt nagyon plasztikusan kirajzolódik. Remek csoportokat láttam. Nagyon

Pörgős klasszikus a Jókai színjátszó társulattól

Forró jazz, világválság, tilalomból fakadó szeszcsempészet, tüzes olasz gengszterek. Egy ilyen világban nem csoda, ha két éhenkórász zenész női ruhába bújlik, és két oktávot változtat a hangján. A veszedelmes Chicagóból napsütéses Miami lesz, olajmágnásokkal és csillogó jachtokkal. Van még kedves kislány, aki pénzes csávóról álmodozik, bár csakis szaxofonistákra bukik garantáltan. A szerelem persze cseles, a milliómos valójában szegény gyerek. A végén meg mindenki boldog lesz, nem számít, hogyan. Hisz senki sem tökéletes. Főleg, ha nem nő.

Kekeňák Lucia

sok települést irigyeltem azért, hogy ennyi tehetséges színjátékosa van. Ezek nagyon fontos dolgok. Meggyőződésem ugyanis, hogy ha egy településen működik egy ilyen csoport, akkor az az egész település életében egy kohéziós erőt képez. Ahol egy ilyen csoport van, ott biztos sokkal jobb élni, mint máshol.

Lengyel István, a tornagörgői Csillagvirág Színkör rendezője

Én mindig nagy örömmel jövök, akár mint szereplő, akár mint szervező, akár jelen esetben zsűritag, de akár mint egyszerű néző is. Mindig valami újat látok itt, valami szépet, valami jót. Ami nagyon megfogott, az Csorba Pista munkája.

Juhász Dósa János, a Gömöri Hírlap főszerkesztője

Ami a fesztivál szakmai részét illeti, teljes mértékben elégedett vagyok az idei felhozattal. Teljesen eltérő műfajokban nagyon jó előadásokat láttam. Látszódik a folyamatos fejlődés a csoportokon. Mivel mi csak két díjat osztunk, igazán nehéz dolgunk lesz. Ami a szervezési részét illeti, a már megszokott gördülékeny módon működik minden. Remélem, hogy jövőre is ugyanezt folytatjuk, itt, mindenkivel együtt.

Takács Tímea, a dunaszerdahelyi Novus Ortus rendezője

Én a társadalmi zsűriben most vagyok először, és ez nagy megtiszteltetés nekem. Mi, a Novus Ortus, visszajáró csoport vagyunk, mint fellépők, versenyzők. Ez most egy kicsit más szerep, és más szemszögből nézem a fesztivált. Mindig nagyon szeretek ide járni, mert jó hangulat van itt, otthonos és barátságos a légkör. Nagyszerű és kiemelkedő előadásokat láttunk, jók a szerepek és az alakítások. Csak gratulálni tudok a rendezőknek, főképp Boda Ferinek, hogy újra megrendezte a fesztivált, és reménykedünk, hogy még sokszor találkozhatunk itt.

Szűcs Éva

BAJUSZ

-a körülmények áldozata

Rövid, de tanulságos kis darabot láthattunk az ÉS?! előadásában, előbb zsűri nélkül, majd később zsűrizve is. A színjátszók profizmusát igazolta, hogy a félbeszakított darabot újra tudták kezdeni, de sajnos a (nem profi) nézőket a körülmények miatt elvesztették. Az előadás rövidsége nem adott alkalmat, hogy a kiközösített nézőt újra magával ragadja Thália szekere. Szerencsésebb lett volna, ha tovább megy a darab a tisztelt zsűri jelenléte nélkül is. Remélem a kiértékelésnél figyelembe veszik a kiértékelők, hogy késésük miatt történt az, ami történt.

Szpisák Gyula

Először elejétől tizedszer

Elindultunk. Bár jóval később a szokásosnál, de így is kellőképp fáradtak voltunk az utunk végére. Szepsi. A település, mely név hallatán, minden alkalommal láthatatlan könnyek szaladnak végig arcomon. A tizedik alkalommal végre a fesztivál elejétől kezdve itt vagyunk. Ezt a szervezőkön kívül Marika kitaró munkájának is köszönhetjük, hisz jutalmának átvétele miatt is hamarabb jöhettünk egy nappal.

Kiszállunk a buszból, és otthon vagyunk ismét. Otthonról, haza jöttünk. Bár egyéves kihagyás után lehettem újra tagja a csapatnak. Nehéz volt visszatérni. Nem tudom, miért, de tanácstalan vagyok a magyarázatot illetően. És bár igyekszem leplezni zavarodottságomat, de mégsem találok a régi éneket köztük. Más lett, valami megváltozott. Vagy valaki. Pedig – állítólag – örültek, hogy újra maguk közt tudhatnak, de ki tudja, hogy is vannak vele valójában. Nem kérdezem őket.

Izgulnak. Reggeltől estéig. Van, aki már az indulás után bombáz kérdéseivel: nem izgulsz? Nem. Sajna' nem. Aztán a diszletelemek kirakodásánál már érezhetően feszültek. Kérdik: izgulsz már azért? Még mindig nem, sajnos. Aztán, amikor ők már a jelmezekben és a készre pingált sminkekben toporzékolnak, én is nekilátok megkeresni a mindenes kofferemet, hogy magamra öltsem Mistinge-t. Türelmetlenül és kéretlenül stoppolják az időt felettem, hogy vajon elkészülök-e kezdésre. Közben reménykedve faggatnak, hogy izgulok-e már. Még mindig semmi. Bocs. Valahol bánt, hogy tényleg nem izgulok előtte. Talán a lelkiismeretemmel van a baj? Csak nem...

A régi generációból már csak Marika, Erik és én vagyunk jelen, még mindig kitaróan. Igaz, nekünk már más az értékrendünk, és ez sokszor a próbák minőségén, mennyiségén is megmutatkozik. Na meg az különböző hevü-

lettel és odaadással játszó színészeken is talán.

Minden évben, van egy momentum a az előadásnak, amelyet egyik szereplő sem felejt el – szerintem – élete végéig. Idén talán az én baklövésém lett győztes. A ping-pong labda. Indulásunk előtti estén asztaltenisz-verseny zajlott, a számunkra is próbalehetőségeket biztosító helyi kultúrházban. Nem is lenne ezzel baj, ha ésszerű magyarázattal tudnék előrukkolni, hogy miként jutott egy labda az én általam ellenőrzött és bezárt kofferembe? Isten is így akarta...

De mindezt feledteti velem a Vadász-mester kesernyés utóíze és a jó hangulat, mely a pattogó tűz körül bontakozik ki. Köszönöm, hogy újra itt lehetek, lehettem és - remélhetőleg - lehetek a továbbiakban is. Köszönet nektek – fesztivál és parti-arcok –, hogy ti alkotjátok a számomra mindennemű luxusüdüléstől többet érő Szepsit. Mert mi már csak így nevezzük e rangos megmérettetést. Persze nem tiszteletlenségből. Köszönet Neked múzsa és nem utolsó sorban SZÍNHÁZ.

Khéli Bálint

Németh Péter előtt tisztelegve

Előszó egy régi-új díjhoz

Volt egyszer egy fiatalember, aki szabadidejében színházzal álmodott. Láthattuk őt Szepsiben is, pár évvel ezelőtt a Pomádében csillogtatta meg a tehetségét. Amatőr színházi berkekben ritkán talákoztam olyan sugárzó színpadi jelenléttel, mint amikor ő a színpadra lépett. Sajnos, mindezt múlt időben, ugyanis évek óta már fentről, az égi színpadról figyel bennünket.

Még a fesztivál pályafutásának kezdetén alapítottunk egy díjat azzal a nem titkolt céllal, hogy támogassuk az ígéretes pályakezdő fiatalokat, akik merik vállalni a színpadi jelenlét felelősséggel és szépséggel teli varázsát. A díj azóta éli önálló életét, a zsűri évente odaítéli az arra érdemeseknek. Ez a díj az idén nevet kap, s ki másról is nevezhetnénk el, mint arról az emberről, akinek a tekintete, színpadi jelenléte máig ott él mindannyiunk emlékezetében. Egy olyan emberről, aki szabadidejét a színjátszásnak áldozta, s egy olyan közösség meghatározó tagja lett, amelyet egy idő után a saját családtagjának tekintett. Barát volt, ha barát kellett, s lelki társ a bajban, aki együtt nevetett és együtt sírt a társulattal, a barátokkal. Ő volt a csapat ügyeletes mókamestere, aki tudott vigasz és társ lenni, ha kellett. Hirtelen távozása mindenkit megrendített, amit a mai napig nem tudtak feldolgozni.

Ez a díj viselje hát a továbbiakban a nemesócsai Németh Péter nevét, s kötelezzem bennünket arra, hogy egy rendkívül tehetséges ember előtt tisztelegve köszöntsük a jövő tehetségeit.

Juhász Dósa János

Sütőtökös gombóc

Vitéz Erika módra

Hozzávalók:

- 1 kg sütőtök
- 15 dkg porcukor
- 10 dkg kókuszreszelék
- 15 dkg darált háztartási keksz
- 15 dkg vaj

Elkészítés:

A sütőtököt megmossuk, meghámozzuk, megfőzzük, majd villával szétyomkodjuk. Hozzáadjuk a cukrot, 5 dkg kókuszreszeléket, a kekszet, a vajat, és összekeverjük. A masszát félórára a hűtőszekrénybe tesszük. Ha jól lehült, gombócokat formálunk belőle, a maradék kókuszreszelékben meghempergetjük, és minyonpapírban tálaljuk.

A tökről ...

a spanyol és francia felfedezők méltán gondolhatták, hogy az amerikai indiánok kedvelt vadon növény csemegéje. A nagy tömegben talált fajokat azonban már régóta termesztették a Dél-Nyugaton és a Szent Lőrinc folyó mentén. Őshazájuk feltehetően Mexikó és Közép-Amerika lehetett. Ugyanakkor 25-26 fajuk Észak-Amerikában is őshonos.

A tök a felfedezések idején mind Ázsiában, mind Európában ismeretlen volt. Az őslakók számára azonban legalább olyan fontos eledelnek számított, mint a bab vagy a kukorica. De alkalmazták hólyagbántalmak kezelésére és fájdalomcsillapításra is. Az 1500-as években a spanyolok magukkal hozták Európába. A XVIII. századra Itáliában már termesztették vékony héjú, hosszúkás változatát, amelyet később cukkininek neveztek el. A XIX. századig mégsem vált közkedvelté, s bár Ázsiába és Afrikába is eljutott már az 1600-as években, további sorsáról nincsenek biztos információk.

Töklevés, ahogy a zsûrielnöknek főzik

Hozzávalók 6-8 adag: Egy kisebb kanadai sütőtök, egy kisebb póréhagyma, két fej fokhagyma, fél liter tejszín, vaj kb. 5 dkg, két csapott kanál cukor, tej, egy chilipaprika, só, savanykás alma, tejszínhab.

A tököt megtisztítjuk, sütőbe tesszük, kb. félórával később rátesszük a megtisztított fokhagymát (vagy együtt kezdjük sütni, és kivesszük, amikor megsült, mert a fokhagyma kevesebb sütetést igényel!) Közben a póréhagymát felkarikázzuk, a cukrot karamellizáljuk, hozzáadjuk a vajat, a póréhagymát és az apróra vágott chilipaprikát. Folyamatos kevergetés közben megfonnyasztjuk a póré, (a vajból annyit adunk hozzá, hogy ne ragadjon le). Amikor megsült a tök és a fokhagyma, a meghámozott tököt feldaraboljuk, és a fokhagymával együtt hozzáadjuk a póréhagymához, kevés tejet is adunk hozzá, és leturmixoljuk, majd felöntjük annyi tejjel, hogy sűrű, de keverhető legyen, kávéskanálnyi sót teszünk bele. Kis lángon folyamatos keverés mellett felforraljuk, ezután hozzáadjuk a tejszínt, és ha kell, még tejet is, ha sűrű lenne. Újból felforraljuk. Kockára vágott almát sütünk (1x1 cm), erre tálaljuk, és tejszínhabot adunk hozzá.

Töklámpás

Töklámpást Írországból készítettek először. Elkészítésének alapja egy ír legenda. A legenda szerint Stingy Jack, azaz Fősvény Jack, túljárt az ördög eszén, és az ördög csak úgy tudta eredeti alakját visszanyerni, hogy megígérte Jacknek, nem viszi el lelkét halála után a pokolba. Mikor Jack meghalt, fősvénysége miatt a mennyországban sem fogadták be, ezért aztán lelke ma is a földön kóborol. Az ördög izzó szentet adott neki, hogy sötét éjszakákon azzal világítsa meg az utat. Jack a szentet kivájt, kifaragott tökhéjba tette, és azóta is így kóborol a világban.

Akik a díjak és helyezések alakulásáért miatt dicsérhetőek, okolhatóak és felelőségre vonhatóak:

ZSÚRI: Regős János, Tóth Zsuzsanna, Pásztor András
TÁRSADALMI ZSÚRI: Juhász Dóra János, Lengyel István, Takács Tímea

CSEMADOK BUZITAI ALAPSZERVEZETE
 A CSEMADOK KASSA – KÖRNYÉKE
 TERÜLETI VÁLASZTMÁNYA
 KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

ZÁKLADNÁ ORGANIZÁCIA CSEMADOK V BUZICI
 V SPOLUPRÁCI
 S OBLASTNÝM VÝBOROM CSEMADOK
 KOŠICE - OKOLIE

2009. november 28-án (szombat)

28. novembra 2009 (sobota)

20⁰⁰ órai lezdettel a buzitai kultúrházban

o 20⁰⁰ hod. v kultúrnom dome v Buzici

megrendezi a hagyományos

usporiadajú

ERZSÉBET és KATALIN
 batyus bálját

ALŽBETÍNSKY a KATARÍNSKY
 „Batyus bál”

melyre tisztelettel meghívja
 Önt és b. családját

na ktorý srdečne pozývame
 Vás a Vašu ctenú rodinu.

Zene: VIKTÓRIA együttes

Hudba: skupina VIKTÓRIA

TÁMOGATÓK ÉS MÉDIAPARTNEREK

Hirdők Katalin, Kekoők Lucia,
 Kozsár Zsuzsanna, Szépsák Gyula,
 Szűcs Éva

LAKOMA

Készült a SZAKC Irodáiban, Szepesben
 2009 November